

gere end vor, og derfor sætte vi ogsaa Arbejdslønnen ned.

Til Slutningen skal jeg sige dette, at jeg agter at stemme for dette Forslags endelige Vedtagelse og dermed for dets Overgang til Folketinget. Hvis der var den mindste Mulighed for, at dette Toldlovsforslag kunde blive vedtaget af Folketinget, vilde jeg stemme derimod. Men da jeg er fuldkommen overtødet om, at dette ikke kan ske, viser jeg ved min Afstemning kun dette, at jeg ogsaa ønsker, at Sagen skal komme i Fællesudvalg og behandles der, jeg vil haabe, under Hensyn til alles Interesse. Jeg vil endnu en Gang fastholde den ærede Ordfører paa dette, at det er paa ham, at Ansvaret i Fællesudvalget efter hans eget Udsagn kommer til at hvile.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Da det vistnok er Meningen at slutte Forhandlingen af i Dag, ville ærede Medlemmer forstaa, at jeg kun har Lyst til at sige et Par Ord paa dette Tidspunkt.

Den ærede Ordfører, det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey), indledede Generaldebatten i Gaar med en Tale, som jeg vil udtale min Paaskønnelse af. Vi have forskellige Udgangspunkter for vore Betragtninger i denne Sag, men vi have begge den Interesse, at vi ønske at fremme Sagen, fordi vi mene, at det er af Værdi for Samfundet i sin Helhed og ogsaa af Værdi særlig for de Erhverv, der berøres af Toldloven. Jeg tror, at den ærede Ordfører med Rette fremhævede Styrkeforholdet mellem Frihandelsvenner og Beskyttelsesvenner i dette Ting og i det andet Ting. Forholdet er jo det, at de Medlemmer af det andet Ting, der ønske, at vi skulle gaa ned i Beskyttelse, tælles med et Tal paa vistnok 100 eller derover, og deraf er der en Del, der ønsker, at man skal gaa langt videre i Retning af Nedsættelse, end jeg har foreslaaet, og end Folketinget har vedtaget. Der er egentlig ikke i Folketinget mere end 12 à 14, der arbejde for, at man skal gaa i Retning af at bevare den nuværende Toldbeskyttelse eller endog forøge den. Og i dette Ting, hvor Beskyttelsen altid har haft sit Tilhold, er Stillingen den, at det Flertal, hvormed Beskyttelsesvennerne,

selv naar de 2 konservative Grupper staa sammen, kunne sætte deres Villie igennem, kun er paa 3 à 4 Medlemmer. Med Rette fremhævede den ærede Ordfører, at dette Flertal er betydelig mindre, end da Toldloven sidst var til Behandling her, og der er ingen Tvivl om, at Stemningen i Landet er en saadan, at det vil blive mindre og mindre. Hvis vi derfor ikke naa til en Overenskomst i dette Aar om en Toldlov, er Spørgsmaalet om en Toldreform i frihandelsvenlig Retning ikke dødt. Ethvert Medlem her i Tinget maa kunne sige sig dette. Med det Forhold i et Land, at det folkevalgte Kammer har et Flertal paa 100 mod 12 à 13, og at Stemmerne i det andet Ting staa omtrent lige, opgiver man ikke Kampen for en saadan Reform. Det maa derfor staa Dem klart, saaledes som den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa det, og det maa ogsaa staa Repræsentanterne for Haandværk og Industri klart, at Spørgsmaalet bliver ikke dødt. Det bliver ikke en Gang opsat i nogen lang Tid derved, at vi ikke opnaa nogen Overenskomst i Aar. Maaske bliver det opsat, indtil det er lykkedes at skaffe Frihandelsvennerne Flertal her i Tinget, og det vil formodentlig en Gang ske. Da er der Udsigt til, at man vil gennemføre en Toldreform af en noget anden Karakter end den, jeg har foreslaaet, og om hvilken jeg fra Begyndelsen har sagt, at den har Præget af en Overenskomst-Toldlov. Med Rette har derfor ogsaa den ærede Ordfører gjort opmærksom paa, at man ikke fra Haandværkets og Industriens Repræsentanter, og navnlig ikke fra det Udvalgs Side, der skulde virke paa Fagenes Vegne, skulde spænde Fordringerne for højt. Det gaar saaledes, at naar man til syvende og sidst skal træffe den endelige Afgørelse, er man, naar man møder rimelige Krav, understøttede med gode Argumenter, Krav, der bunde saa meget i de virkelige Forhold i dette Land, at det er muligt at tage Hensyn dertil, ogsaa villig til at komme dem i Møde. Men naar man stiller Kravene saa himmelhøjt, at man paa Forhaand kan sige, at der ikke er Tale om, at det andet Ting gaar med dertil, saa vil der ganske naturligt ikke blive nogen lang Drøftelse deraf. Derfor tror jeg ogsaa, det er ganske berettiget og ganske praktisk af den ærede